

«Παρεμβαίνοντες...»

Αισθανόμαστε άδικημένοι;...

Ήμεση αντίδραση

Μέρος Α΄

Στὴν καθημερινή μας ζωὴ μᾶς ἀπασχολεῖ πολὺ τὸ **αἶσθημα τῆς ἀδικίας**. **Σ**ὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα τῶν σχέσεων ἔχουμε τὴν αἴσθηση, ὅτι οἱ ἄλλοι μᾶς ἀδικοῦν, ὅτι εἴμαστε οἱ ἀδικημένοι. **Κ**αὶ προσπαθοῦμε νὰ βροῦμε τὸ δίκιο μας...

Θεωροῦμε ὅτι δὲν ζοῦμε καλὰ, ἐπειδὴ μᾶς ἀδικοῦν. **Αὐ**τὸ ὅμως εἶναι ἓνα μεγάλο λάθος. **Ἡ** χαρά, ἡ ἀγάπη, ἡ ἀνάπαυση τῆς καρδιάς, ἡ εὐτυχία, τὰ ὁποῖα ὅλοι μας ἐπιθυμοῦμε, δὲν ἔχουν σχέση μετὰ τὸ ἂν μᾶς ἀδικοῦν ἢ ὄχι.

Λέει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὅτι «**κανεῖς δὲν μπορεῖ νὰ σὲ ἀδικήσει, ἂν ἐσὺ δὲν ἀδικεῖς τὸν ἑαυτὸ σου**». **Δ**ηλαδή, κανεῖς δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς ἀδικήσει, παρὰ μόνο ὁ ἑαυτὸς μας.

Ὅταν λοιπὸν κάποιος νομίζει, ὅτι οἱ ἄλλοι τὸν ἀδικοῦν, **ὀ**φείλει ἄμεσα νὰ ἀντιδράσει. **Ὅ**χι ἐναντίον ἐκείνων ποὺ τὸν ἀδικοῦν, ἀλλὰ ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ του. **Ὅ**φείλει νὰ προβληματιστεῖ γιὰ τὴν **ποιότητα** τῆς καρδιάς του.

Ἄν νομίζουμε, ὅτι οἱ ἄλλοι μᾶς ἀδικοῦν, αὐτὸ δείχνει, ὅτι δὲν ἔχουμε κάνει ἀκόμη ἀρχὴ στὴν πνευματικὴ ἐν Χριστῷ ζωὴ. **Β**ρισκόμαστε σὲ νηπιακὴ πνευματικὴ κατάσταση. **Ζ**οῦμε σὲ μία μετριότητα καὶ οἱ ὀρίζοντές μας εἶναι περιορισμένοι. **Κ**αταδικάζουμε τὸν ἑαυτὸ μας σὲ πνευματικὴ φτώχεια.

Ἄν ὅμως ἀδικούμε καὶ ὑπομένουμε μετὰ γενναιότητα τὴν ἀδικία, αὐτὸ σημαίνει, ὅτι ἀρχίσαμε νὰ ζοῦμε σύμφωνα μετὰ τὴν Ἑντολὴν τοῦ Θεοῦ.

Τὸ αἶσθημα τῆς ἀδικίας εἶναι ἀπόδειξη, ὅτι τὸ κοσμικὸ φρόνημα καλὰ κρατεῖ μέσα μας. **Ὅ**ταν ἔχουμε ὡς μοναδικὸ σκοπὸ τῆς ζωῆς μας τὴν ἀνέσεις, τὸν πλοῦτο, τὸ νὰ περνᾶμε καλὰ, πάντα θὰ μᾶς κυνηγᾷ ἡ αἴσθηση, ὅτι εἴμαστε ἀδικημένοι...

Ὁ Ἐρανιστὴς

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

16.2.2025 ἐκ. ἡμ.,

† Πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπάντων Ὁσίων

† Ἀγίου Παμφίλου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Μαρτύρων